

MOLITEV

O Bog, ki si blaženemu duhovniku Josemaríi podelil neštete milosti in ga izbral kot zvesto orodje za ustanovitev Opus Dei, poti posvečevanja v poklicnem delu in spolnjevanju običajnih krščanskih dolžnosti. Daj, da bom tudi jaz znal vse trenutke in okoliščine svojega življenja spreminjati v priložnosti, da Te ljubim in da v veselju in preprostosti služim Cerкви, svetemu očetu in bližnjim, in da razsvetlujem zemske poti z lučjo vere in ljubezni. Milostno dovoli razglasitev blaženega Josemaríe za svetnika in mi po njegovi priprošnji podeli, za kar Te prosim ... Amen.

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu.

S cerkvenim dovoljenjem Kongregacije za zadeve svetnikov

Ta publikacija v slovenščini je brezplačna. Če jo želite prejemati v italijanskem prevodu, naslovite svojo prošnjo na:
Prelatura dell'Opus Dei, Ufficio per le Cause dei Santi,
 via Alberto da Giussano, 6
 20145 Milano - Italia
 e-pošta: milano@opusdei.org

Blaženi
**JOSEMARÍA
 ESCRIVÁ**

Ustanovitelj
 Opus Dei

ŽIVLJENJE

Z mojim bratom
 Josemarío

SREČANJA

Socialni projekt
 v Nigeriji

ZGODILO SE JE

Zdravnikov
 izziv in Shirleyino
 okrevanje

Založbi: Istituto Studio Ficerche
 (I.S.E.R.) - via Morozzo della Rocca, 3
 20123 Milano - Italia

Odgovorni urednik: Cosimo Di Fazio
 Oblikovanje: MCM Firenze
 Prelom: Jessica Gamiti
 Tisk: Graphart s.r.l. Dolna (Tst)

Informativni list št.32

Januar 2002

Stoletnica rojstva blaženega Josemaríe

VSEBINA

OB STOLETNICI

Priložnost
za poglobitev str. 3

ŽIVLJENJE

Z mojim bratom
Josemaríu v Madridu str. 4

NAUK

Na
obzorju str. 7

SREČANJA

Socialni projekt
v Nigeriji str. 10

VIDEOPOSNETEK

Res deluje?
str. 14

USLUGE

Pobotala sta se...
str. 15

ZGODILO SE JE

Čudež naših dni
str. 18

REKLI SO...

Rabin Kreiman
str. 19

Če želite kaj več izvedeti o blaženem Josemaríu Escrivá in Opus Dei, lahko obiščete spletno stran www.opusdei.org; če boste želeli, vas bomo brezplačno seznanjali o najnovejših dogodkih po elektronski pošti.

Blaženi Josemaría Escrivá de Balaguer se je rodil v kraju Barbastro (v Španiji) dne 9. januarja 1902. Bil je posvečen v duhovnika v Zaragozi dne 28. marca 1925. 2. oktobra 1928 je po božjem navdihu ustanovil v Madridu Opus Dei, ki je krščanskim vernikom odprl novo pot posvečevanja v svetu, z opravljanjem vsakdanjega dela in svojih osebnih, družinskih in socialnih dolžnosti. 14. februarja 1930 je blaženi Josemaría Escrivá z božjo pomočjo spoznal, da mora Opus Dei opravljati svoj apostolat tudi med ženskami; 14. februarja 1943 pa je ustanovil Duhovniško družbo Svetega Križa, ki je neločljivo povezana z Opus Dei. 16. junija 1950 je Opus Dei dobil dokončno potrditev od Svetega Sedeža in 28. novembra 1982 je bil povzdignjen v Osebno prelaturu, pravni status, ki ga je predvidel in si ga želel blaženi Josemaría Escrivá. Ko je ustanovitelj zaključil svoje tostransko življenje, je bil Opus Dei razširjen po vseh petih celinah z več kot 60.000 člani iz več kot 80 narodnosti, ki so vsi služili Cerkvi v duhu popolne sloge in predanosti Papežu in škofom, v tistem duhu, ki ga je Blaženi vedno izpričeval v svojem življenju. Njegova Svetost Janez Pavel II. je ustanovitelja Opus Dei razglasil za blaženega v Rimu 17. maja 1992. Njegovi posmrtni ostanki počivajo v prelatski cerkvi S. Maria della Pace (viale Bruno Buozzi 75, Rim).

9. januarja 2002 bo minilo sto let od rojstva blaženega Josemaríu Escrivá. Ob tej priložnosti se bodo od takrat do 9. januarja 2003 zvrstile številne pobude po celem svetu. Glavni cilj vseh dejavnosti, ki bodo prirejene ob stoletnici, bo omogočiti mnogim ljudem, da se približajo Bogu in odkrijejo radost krščanskega življenja.

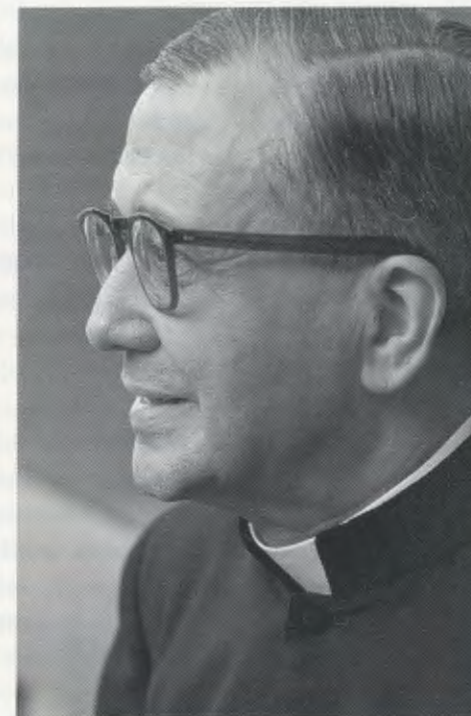

JOSEMARÍA ESCRIVÁ
STOLETNIČA ROJSTVA

Priložnost za poglobitev

Stoletnica blaženega Josemaríu je priložnost za razmišljanje o poklicanosti vseh ljudi k svetosti

9. januarja 2002 bo minilo sto let od rojstva blaženega Josemaríu Escrivá. To obletnico je omenil msgr. Javier Echevarría v nedavnem intervjuju: "Ta stoletnica ni le spomin, pač pa tudi priložnost za poglobljanje v nauke ustanovitelja Opus Dei in iskanja novih in vedno boljših oblik udejanjanja le-teh v vsakdanjem življenju. (...) Sam je preživel vse svoje življenje tako, da je govoril o Kristusu, pri čemer je opozarjal, da je tudi sredi sveta mogoče resnično biti njegov uče-

nec. Stoletnica mora biti odmev te izvirne krščanske resnice, ki osmišlja življenje in ga preveva z radostjo" (*Avvenire*, 7. 7. 2001). Blaženi Josemaría Escrivá je pomagal milijonom ljudi iskati svetost v vsakodnevnem življenju. Leta 1967 je v pridigi zatrdil: "Vedite, otroci moji: kakršen koli beg iz poštene stvarnosti našega vsakdana, pomeni za vas, može in žene tega sveta, nasprotje tega, kar je božja volja". Kmalu za tem pa je dodal: "Bog vas kliče k

temu, da mu služite v in s pomočjo družbenih, gmotnih, časnih dejavnosti vašega življenja: v laboratoriju, v operacijski sobi, v vojašnici, univerzitetni predavalnici, tovarni, delavnici, na polju, ob domačem ognjišču in na neskočnem delovnem obzorju nas Bog čaka vsak dan. Vedite, da se v najpreprostejših okoliščinah skriva nekaj svetega, božjega, nekaj, kar mora vsak od vas odkriti". (*Colloqui con Monsignor Escrivá*, 114).

Stoletnica blaženega Josemaríu je priložnost, da drugim prenesemo to radostno sporočilo. Veliki Jubilej leta 2000 je bilo izjemno Gospodovo leto, ko je na milijone romarjev obiskalo Rim, prestolnico Cerkve. Zadnjega dne jubilejnega leta je Janez Pavel II. spodbudil k odkrivanju "visoke stopnje" vsakdanjega krščanskega življenja". Gre za romanje skozi čas, po poti, ki je tlakovana z malimi stvarmi in ki jo kristjani prehodijo v želji, da najdejo, spoznajo in ljubijo Kristusa.

Z mojim bratom Josemarío v Madridu (1927-1937)

Iz pričevanj
Santiaga Escrivá

Santiago Escrivá (1919-1994) je bil mlajši brat blaženega Josemaríe. Po smrti ustanovitelja Opus Dei je zapisal svoje spomine na brata, da bi jih uporabili pri postopku kanonizacije. Iz njegovih spominov so vzeti ti odlomki. Carmen je bila starejša sestra.

Marca leta 1927, ko je Josemaría zapustil Madrid, smo se z mamo in Carmen preselili v Fonzo. Josemaría se je od nas poslovil v Zaragozi in, čeprav ne vem točno kdaj, je za tem spet odpotoval v Madrid, predstavljam si, da je to storil istega dne ali kvečjemu naslednji dan.

Od marca do jeseni leta 1927 smo živeli v Fonzo pri stricu Teodoru. (...) Upal sem, da bo Josemaría prišel k nam na obisk, pa ni bilo tako.

Tako sem si ga želel spet videti, da sem celo sanjal o tem, kako prihaja na belem konju. Vsekakor pa ni nikoli pozabil name: vsak teden mi je po pošti pošiljal otroške časopise s stripi. Čim sem slišal poštarja, sem stekel po stopnicah, poštar pa mi je izročil paket s stripi in časopis "El debate" za strica Teodora, ki pa sem ga tudi sam bral. Včasih sem šel iz nestrpnosti kar sam na pošto.

Ob koncu leta 1927 smo z mamo in Carmen odpotovali v Madrid. Josemaría nas je pričakal na postaji in nas pospremil do stanovanja, ki ga je najel v ulici

Ferdinanda Katoliškega. (...) Tistega leta sem večkrat pospremil Josemarío naokrog po Madridu; ogledala sva si vse muzeje. Naslednjega leta pa sem se vpisal v šolo očetov Maristov.

DARILO ZA PRVO OBHAJILO

Ko je prišel čas, sem od Josemaríe prejel prvo obhajilo. Ne vem, kje je to bilo; prav gotovo v neki kapeli, ne vem pa, če je to bila kapela v najdenišnici ali samostanu. Vem le, da je bilo nekje v bližini našega doma, tri ali štiri minute hoje, in kamor smo redno zahajali k maši. Nisem se oblekel po mornarsko, ker njemu to ni bilo všeč. Za prvo obhajilo mi je Josemaría podaril nekaj Salgarijevih in Vernejevih romanov, ki pa sem jih sam že prebral na skrivaj, ker sem že dolgo vedel, kje jih je hranil.

Josemaría je ljubil branje. Spominjam se, da je prebral vse Vernejeve romane. Posvečal se je predvsem branju španskih klasikov in španskih, francoskih in angleških avtorjev 19. stoletja.

Josemaría je tudi veliko inštruiral predvsem v stanovanju na ulici Ferdinanda Katoliškega. Na inštrukcije je prihajalo tudi neko dekle in Josemaría je vedno poskrbel, da je bila prisotna moja mama, ki je medtem šivala. Inštruiral je tudi fante, ki so bili malo starejši

ob nedeljah. Včasih sva šla na malico v Sotanillo, kjer je srečeval fante, katerim je oznanjal nauk. Ni mi bilo jasno za kaj gre, bil pa sem navzoč.

DRŽAVLJANSKA VOJNA

11. maja 1931 so požgali samostane v Madridu in prisiljeni smo bili zapustiti Patronat. Josemaríi sem pomagal prenesti Najsvetejše iz kapele v Patronatu na ulici Nicasio Gallego do doma Pepeja Romea v ulici Santa Engracia, na vogalu z ulico Maudes, nedaleč od četrti Cuatro Caminos. Morda naju je pospremil tudi Cortés Cavanillas, ne spominjam se natančno. Gotovo sva šla peš, ker se spominjam hrupa in gneče na cesti. Josemaría je bil oblečen v navadna oblačila, ki mu jih je priskrbel Pepe Romeo, na glavi pa je nosil ve-

liko baskovko, ki mu je pokrivala tonzuro, ki jo je takrat imel. Po cestah je bilo moč hoditi, ker so bili neredi kljub revolucionarnemu vzdušju osredotočeni okrog verskih poslopjij (...). Nato smo šli na teraso, da bi si ogledali požare.

V hišo na ulici Martínez Campos je pogosto prihajalo veliko fantov, ki so se družili s Josemarío. Jaz sem hodil po slaščice, ki smo jih pojedli ob kakavu, ki ga je skuhal Carmen. Tudi mama je rada pomagala. Verjetno sem takrat izustil stavek "prijatelji Josemaríe vse pojedjo", kot me spominjajo nekateri.

liko baskovko, ki mu je pokrivala tonzuro, ki jo je takrat imel. Po cestah je bilo moč hoditi, ker so bili neredi kljub revolucionarnemu vzdušju osredotočeni okrog verskih poslopjij (...). Nato smo šli na teraso, da bi si ogledali požare.

V hišo na ulici Martínez Campos je pogosto prihajalo veliko fantov, ki so se družili s Josemarío. Jaz sem hodil po slaščice, ki smo jih pojedli ob kakavu, ki ga je skuhal Carmen. Tudi mama je rada pomagala. Verjetno sem takrat izustil stavek "prijatelji Josemaríe vse pojedjo", kot me spominjajo nekateri.

ISIDORO ZORZANO

Spominjam se tudi Isidora Zorzana, ki je s Josemarío obiskoval zadnje tri razrede liceja v Logroñu. Večkrat je pripovedoval, kako se je moj brat navadno učil brez veliko truda, dobival pa je vedno odlične ocene, medtem ko je on moral prebiti dolge ure za knjigami, da bi se dokopal do komaj zadostnih ocen. Spominjal se je, da se je Josemaría naučil in ohranil v spominu stvari z veliko lahkoto in je

Poslaništvo Hondurasa
v Madridu.

lahko svoj čas posvečal branju, ki ni bilo neposredno povezano s šolskimi predmeti. V tistem času sem šel s Josemarío in drugimi fanti v Vallecas ali Tetuán. Ne spominjam se točnega datuma, vem pa, da sem bil še majhen. Gotovo je to bilo, ko smo živeli v ulici José Marañón ali morda že v ulici Martínez Campos. Bil je to predel z barakami. Tam smo imeli verouk in s sabo smo vzeli tudi malico.

V POSLANIŠTVU HONDURASA

Nekaj mesecev po začetku vojne nam je José María González Barredo priskrbel zavetišče v Poslaništvu Hondurasa in poskrbel, da sva se Josemaría in jaz lahko tjakaj zatekla. Prišli so po naju s konzularnim avtomobilom. Šli smo naravnost k Poslaništvu Hondurasa. Bil je to majhen avto z zastavico Hondurasa. Vzeli smo s sabo vse kovčke. Z lahkoto so nas spustili skozi pri kontroli ob vstopu v Madrid, ker je avto s sinje-belo zastavo napravil vtis, kljub temu da nisva imela nobenih dokumentov. Prve dni je Josemaría maševal v preddverju

konzulata, dokler ni konzul rekel, da je nevarno in to prepovedal. Mojemu bratu je celo uspelo pridigati nekaj meditacij, ki jim je prisostvoval, kdor je želel. Potem ko je konzul to prepovedal, je Josemaría maševal v naši sobi in pridigal tistim petim, ki so bili z njim. Spominjam se, da je nekajkrat zbolel. Imel je napad revme; mislim pa, da je

na to vplivalo tudi brezdelje, v katerega smo vsi zabredli, tudi zato, ker smo zelo malo jedli. Josemaría manj kot vsi ostali; nekatere dni ni čisto nič pojedel ali skoraj nič, mislim, da je to vzela kot telesno pokoro, ki jo je izročil Bogu. Konec avgusta je tudi Josemaría lahko zapustil Poslaništvo z dokumenti, ki mu jih je priskrbel konzul. Spominjam se, da je nosil zapestnico z barvami zastave Hondurasa. Nekajkrat je prišel k nam na obisk v stanovanje v ulici Caracas. Cel poldrugi mesec se je selil z enega konca Madrida na drugega, dokler ni odpotoval v Valencio in Barcelono namenjen proti francoski meji. Živel je na podstrešju neke hiše v ulici Ayala. Ne vem, kdo je bil lastnik, in tudi ne bi vedel več povedati, katera hiša je to bila. Spominjam se le, da sem nekaj dni po odhodu Josemaríe, šel tja z Isidorom, da bi pobral vse, kar je v njej pustil, in sem ugotovil, da je padla bomba ravno v sobo, kjer je on prebival. Med stvarmi, ki smo jih odnesli, se spominjam Marijine podobe, ki sem jo hranil do konca vojne in jo vrnil Josemaríi, ko me je zanj zaprosil; zdaj je v Rimu, na mizi, kjer je običajno delal.

Na obzorju

Najti Gospoda v najbolj vidnih in otipljivih stvareh

Otroci moji, tam kjer so vaši bratje, tam kjer so vaša stremjenja, vaše delo, tam kjer se steka vaša ljubezen, tam se tudi vsakodnevno srečujete s Kristusom. Ravno sredi najbolj materialnih posvetnih stvari se moramo posvečevati, s tem da služimo Bogu in vsem ljudem. Neprestano sem učil z besedami Svetega

pisma, da svet ni zloben: ker je nastal iz božje roke, ker je njegova stvaritev, ker ga je Jahvè pogledal in videl, da je dober (*Prim. 1 Mz 1, 7 sl.*). Mi ljudje smo tisti, ki ga delamo slabega in grdega, z našimi grehi in našimi prevarami.

NA NESKONČNEM DELOVNEM OBZORJU

Vedite, otroci moji: kakršen koli beg iz poštene stvarnosti našega vsakdana, pomeni za vas, može in žene tega sveta, nasprotje tega, kar je božja volja. Morate razumeti – v popolnoma novi luči – da vas Bog kliče k temu, da mu služite *v in s pomočjo* družbenih, gmotnih, časnih dejavnosti vašega življenja: v laboratoriju, v operacijski sobi, v vojašnici, univerzitetni predavalnici, tovarni, delavnici, na polju, ob domačem ognjišču in na neskončnem delovnem obzorju nas Bog čaka vsak dan. Vedite, da se v

najpreprostejših okoliščinah skriva *nekaj svetega*, božjega, nekaj, kar mora vsak od vas odkriti.

Tistim študentom in delavcem, ki so mi sledili v tridesetih letih, sem večkrat ponavljal, da morajo znati *materializirati* duhovno življenje. Hotel sem jih tako odvrniti od skušnjave – ki je bila takrat zelo pogosta – da bi živeli

neko dvojno življenje: to se pravi, po eni strani svoje notranje življenje in odnos z Bogom, po drugi pa družinsko, poklicno in družbeno življenje, narejeno iz malih posvetnih stvari, kot nekaj ločenega in različnega. Toda ne, otroci moji!

NI DRUGE POTI

Ne moremo živeti dvojnega življenja, ne moremo živeti kot shizofreniki, če hočemo biti kristjani: življenje je eno samo, iz mesa in duha, in to življenje mora biti – v duši in telesu – sveto in prepojeno z Bogom: z nevidnim Bogom, ki ga najdemo v najbolj vidnih in otipljivih stvareh.

Ni druge poti, otroci moji: če ne bomo znali najti Gospoda v našem vsakdanjem življenju, ga ne bomo nikoli našli (...). Zagotavljam vam,

prevzemali tudi vse posledice vaših svobodnih odločitev, vse odgovornosti osebne samostojnosti, ki vam pripada.

In ta laična krščanska miselnost vam bo omogočala, da se izognete kakršni koli nestrpnosti in fanatizmu ali drugače povedano s pozitivnim predznakom, ta miselnost vam bo pomagala, da živite v miru z vsemi vašimi sodržavljani, in bo pospeševala sožitje tudi med različnimi družbenimi sloji.

Zdaj pa moram zaključiti, otroci moji. Na začetku sem rekel, da želim s svojimi besedami oznaniti delček božje veličine in usmiljenja. Mislim, da sem to storil, tako da sem vam rekel, naj sveto živite svoje vsakdanje življenje: mar ni dandanes prav sveto življenje sredi posvetne stvarnosti – preprosto in pristno življenje brez odmevnosti – najbolj ganljiv izraz *magnalia Dei* (Sir 18, 4), čudovit dokaz usmiljenja, ki nam ga je Bog poklonil in nam ga poklanja, da bi rešil svet?

Iz pridige
"Strastno ljubiti svet", 8. 10. 1967

otroci moji, da ko kristjan opravlja z ljubeznijo najmanj transcendentne, vsakdanje dejavnosti, iz njih kar kipi božja transcendenca. Zato vam ponavljam s trmoglavo vztrajnostjo, da je naloga kristjana ravno v tem, da zna prevesti vsakdanjo prozo v pesniški enajsterec. Videti je, otroci moji, kot da se nebo dotika zemlje daleč na obzorju.

Pa ni tako, združita se že v vaših srcih, ko sveto živite svoje vsakdanje življenje...

Dajte torej razumeti moje besede kot spodbudo k uveljavljanju – in to vsak dan! ne le ob izrednih priložnostih – vaših pravic in k zglednemu opravljanju vaših državljanskih dolžnosti – v političnem, gospodarskem, univerzitetnem, poklicnem življenju – tako da boste pogumno

Posnetek z dne 8. 10. 1967,
blaženi Josemaría med
svojo pridigo "Strastno
ljubiti svet".

Socialni projekt v Nigeriji

Nova šola ob stoletnici
Prihodnost se začenja zdaj

Darlington Agholor je upravni direktor zavoda Institute for Industrial Technology, Lagos, Nigerija.

Institute for Industrial Technology (IIT) je socialni projekt v Nigeriji, kjer mladi, ki so pred nedavnim zaključili šolo, in odrasli delavci iz manj premožnih slojev pridobivajo strokovna znanja in etične vrednote.

Nigerija s skoraj 120 milijoni prebivalcev je še vedno ena od najrevnejših držav na svetu z večino prebivalstva pod pragom revščine.

Njena stopnja brezposelnosti je 60-odstotna.

IIT je namenjen pripadnikom vseh plemen in vseh veroizpovedi, njegov namen pa je izobraževanje na primer- ni ravni in omogočiti vsem, da dosežejo visoko usposobljenost.

Intervju z
Darlingtonom Agholorjem

Od kod navdih za ta projekt?

Ta projekt, kot mnogi drugi projekti socialne narave s podobnimi značilnostmi po celem svetu, je sad pobude blaženega Josemaríe Escrivá, ustanovitelja Opus Dei. Sam si je zelo prizadeval pomagati zapostavljenim v naši družbi, da bi lahko pridobili potrebna sredstva za bolj dostojanstveno življenje. Zgledovali smo se po njegovi globoki krščanski ljubezni, zaradi katere je v vsakem človeku videl božjega otroka. Blaženi Josemaría je to jasno povedal: "Nihče ni boljši od drugih, nihče! Vsi smo enaki! Vsak od nas je enako

vreden kot drugi, vsakdo od nas je vreden Kristusove krvi!" Spodbujal nas je, kot je storil s svojimi otroki v drugih državah, da bi čimprej z drugimi ljudmi dobre volje ustanovili strokovno šolo, ki naj bi nudila poklicno usposabljanje in trdno krščansko izobrazbo čimvečjemu številu ljudi v tej veliki državi. Zavedamo se, da s tem uresničujemo njegovo željo. 27. marca 2000 je IIT začel s svojimi prvimi desetimi vajenci. Majhen začetek za velikopotezne sanje!

9. januarja 2002 bo stoletnica rojstva blaženega Josemaríe Escrivá. Ta šola je darilo ob tej stoletnici, skromen spomenik, ki smo ga začeli graditi njemu v čast in s katerim mu hočemo izkazati hvaležnost, ker nam je zapustil duh Opus Dei – svetost v vsakdanjem delu. Dediščine blaženega Josemaríe ni mogoče ovrednotiti, zato kar koli naredimo iz hvaležnosti, bo vedno premalo. Naše upanje je, da bo šola

"Nihče ni boljši od drugih, nihče! Vsi smo enaki! Vsak od nas je enako vreden kot drugi, vsakdo od nas je vreden Kristusove krvi!" S temi besedami je blaženi Josemaría spodbujal svoje otroke k uresničevanju socialnih projektov. Desno: učenci zavoda; zgoraj: pogled na četrt, kjer se nahaja zavod.

še dolga leta izpričevala to hvaležnost in našo predanost Blaženemu.

Katere načine usposabljanja uporabljate na IIT?

Uporabljamo dvojni sistem usposabljanja, ki je razširjen v Nemčiji in na Filipinih. Gre za sistem, pri katerem učenec opravlja vajeništvo na dveh različnih mestih, toda usklajeno: v šoli in v delavnici. Šola poskrbi za osnovno splošno izobrazbo in pokriva kulturne, družbene vidike ter krščansko izobraževanje, medtem ko se v delavnici učenci usposabljaajo ob delu, s čimer se pospešuje tudi skupinsko delo.

Šola obsega tri osnovne programe: studij elektromehanike, ki traja tri leta in je namenjen mladim od 18. do 21. leta, ki so ravnokar zaključili gim-

pomena strokovnemu izobraževanju, ki pa je temelj gospodarstva, kar so šele pred nedavnim priznali tudi vladni predstavniki. Država, kot je Nemčija, si je opomogla po drugi svetovni vojni ravno zato, ker je spoznala, da je strokovno izobraževanje izredno pomembno. Dolga leta smo v naši državi zaničevali ročne spretnosti, tako da so mnogi Nigerijci mislili, da je samo na univerzi moč pridobiti dostojno izobrazbo. Zaradi te usmeritve, ki je odločno dajala prednost intelektualnim poklicem, tudi tistih nekaj strokovnih šol, ki jih je vlada ustanovila, ni bilo sposobnih vplivati na to prepričanje. Rezultat je bil pomanjkanje usposobljenih lju-

Podobni zavodi kot IIT so nastali v številnih drugih državah. Poleg stroke se učenci učijo ljubezni do dela – pravi Darlington Agholor.

di in motiviranih učencev, kar prav gotovo ne pomaga v boju proti brezposelnosti. Ko industrija zaposli diplomante strokovnih šol, jih mora šele nanovo usposobiti, zato da lahko sploh začnejo z delom. Glede na to, da jih prav veliko nazijo; dveletni studij elektromehanike za tehnike; krajše tečaje. Učence usposabljam v tehnike, ki bodo sposobni opravljati različne dejavnosti, s čimer pridobijo prednost na trgu dela. Medtem ko so učenci drugih šol podkovani samo v določenih panogah (na primer v mehaniki), se učenci IIT-ja spoznajo na električarstvo, mehaniko, elektroniko in avtomatizacijo. Sčasoma pa bomo še dodatno razširili predmetnik.

Kakšno je stanje strokovnega izobraževanja v Nigeriji?

Nigerija ni nikoli pripisovala pravega

ne morejo usposobiti, to pomeni, da jih večina ostane brezposelnih. Imeti v hiši lastno šolo ni zanimivo za podjetja, ker jih to odvrča od glavnega cilja. Prihaja torej do preskromnih prizadevanj in naložb na področju usposabljanja. IIT je zato nujno potreben za posameznike in industrijo.

jih uporabljamo pri usposabljanju. Imamo skoraj vsakodnevne obiske strokovnjakov iz sveta industrije, ki prihajajo v IIT, da bi se osebno seznanili z nami, in vsi kažejo veliko upanja, navdušenja in se pohvalno izražajo o nas.

Eugene Agboifo Obu

Kako se je odzvala lokalna industrija?

Od samega začetka so bila lokalna podjetja zelo naklonjena. Doslej je bilo za nas najpomembnejše podjetje "Carnaud Metal Box", ki nam daje v najem prostore.

Po dolgih razgovorih smo 28. maja 1999 sklenili dogovor z vodstvom podjetja za najem njihove stare šole za usposabljanje, ki se nahaja znotraj tovarniškega kompleksa, v industrijski coni Ogba v Ikegi. Da bi lahko pričeli z dejavnostjo, so nam dali na razpolago še stružnice in druge stroje. Tudi druga podjetja so nam podarila razne stroje, ki

Does it work?

“Res deluje?”

Dokumentarec o posvečevanju dela

V Barceloni je novembra leta 1972 v razgovoru s skupino ljudi blaženi Josemaría poudaril temeljno prvino duha Opus Dei. Rekel je: “Opus Dei skuša spremeniti delo v molitev, želi posvetiti delo in doseči, da se posvečujemo v delu in s svojim delom posvečujemo druge.”

“Does it work?” je dokumentarec, ki je bil posnet v Angliji in prikazuje, v kolikšni meri je sporočilo blaženega Josemaríe Escrivá o posvečevanju dela v vsakdanjem življenju vplivalo na življenje številnih ljudi. Prvi predpogoj za posvečevanje dela je to, da ga opravljamo čim boljše. Tako razlaga profesor John Henry, ki je profesor medicine in vodi urgentni oddelek v bolnišnici St. Mary’s v Londonu.

“Bogu moraš reči: darujem ti ga! To pa ima številne posledice. Delati moramo po naših najboljših močeh, pri čemer moramo obvladovati strasti, utrujenost, nestrpnost, lakoto in vse ostalo ... In vedeti moramo tudi, kako lahko opravljamo

tisto delo dobro. Biti moramo na tekočem. Ne moremo delati kot pred 25 leti.”

Mae Parreno je vzgojiteljica in vodi Baytree, ženski socialni center v Brixtonu, revni londonski četrti. “V Brixtonu se srečujejo številne kulture”, pripoveduje, “in mnoge ženske so obupane, užete v začaran krog, ker živijo od podpore za brezposelne in ne morejo najti zaposlitve.” Pravi tudi, da so ji nauki blaženega Josemaríe v pomoč pri delu in da jo spodbujajo k temu, da dela vse za Boga.

S prizadevanjem za posvečevanje svojega dela je Peter Green spoznal vrednost, ki jo ima njegovo življenje v božjih očeh. Peter je električar. Če gledamo zgolj skozi človeške oči, bi se nam njegovo delo lahko zdelo enolično. “Razmišljal sem o Gospodu in o njegovih tridesetih letih skritega življenja ... Živel je vsakdanje življenje, izučil se je za mizarja, ker je moral preživljati sebe in mater, in je imel isto odgovornost, kot jo imam jaz. Gospod je res najboljši zgled.”

Alexandra Loewe je po poklicu pevka. V duhu blaženega Josemaríe je odkrila, da so pred Bogom vsi poklici enaki.

o delu

Ta dokumentarec v angleščini lahko naročite pri:
Netherhall Educational Association
18° Netherhall Gardens
London NW3 5th

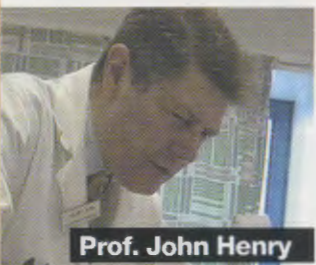
videoposnetek

Peter Green

Alexandra Loewe

Prof. John Henry

Pobotala sta se

Junija, ko sem se ustavila v Milanu, da bi pozdravila svoje brate preden bi odpotovala v Švico, sem izvedela, da se je eden od njih ločil od svoje žene, s katero imata desetletno hčerko. Novica me je zelo prizadela in začela sem moliti k našemu Očetu in prosila tudi druge, da molijo za ta namen. Šla sem k Mariji v Einsiedeln in jo prosila za čudež, medtem pa sem še molila k našemu Očetu, da bi se zavzel za njiju. Pisala sem svojemu bratu in mu poslala podobico in pisala sem tudi svoji svakinji. Novembra me je moja nečakinja istega dne dvakrat poklicala po telefonu, mene pa ni bilo doma; zvečer, ko sem se vrnila, sem jo jaz poklicala in na moje veliko

začudenje, mi je odgovorila svakinja; zelo sem se je razveselila, ker je že dolgo časa nisem slišala, ona pa mi je povedala, da je bil moj brat operiran na grlu in da zato ni

Pogled na cerkev, posvečeno blaženemu Josemaríi, ki jo gradijo v Barbastru, njegovem rojstnem mestu.

Filatelistična zbirka, izdana v Venezueli ob stoletnici.

mogel govoriti; sama pa me je z vsem seznanila: pobotala sta se. Moja nečakinja je bila nadvse srečna. Jaz pa sem bila zelo hvaležna našemu Očetu in sem se začela zahvaljevati.

Rim, Italija

NAJTI ZAPOSILITEV PRILETNEMU PARU...

Lansko poletje mi je teta telefonirala in me prosila, naj ji pomagam pri iskanju zaposlitve zanjo in za njenega moža. Oba sta bila stara skoraj 60 let in že dolgo časa brezposelna in zadržana, pa tudi druge večje finančne probleme sta imela: preživljala sta se torej le s pomočjo drugih sorodnikov. Njunje razmere pa so postale nevdržne. Teta me je poklicala, ker me ima zelo rada, predvsem odkar se je po posredovanju blaženega Josemaríe Escrivá spet približala veri in

je na Veliko noč leta 1999 prejela sveto obhajilo, potem ko se 30 let ni več obhajala. Tokrat pa me ni prosila le za molitev, pač pa za materialno pomoč, naj jo komu priporočim... Jaz pa nikogar ne poznam. Še preden bi sploh pomislil, na koga naj se obrnem, da bi priletnemu paru priskrbel zaposlitev, sem začel moliti k blaženemu Josemarí in mu rekel, da so zanj tudi nemoogoče stvari enostavne. In tako je bilo, saj je z mojo molitvijo in molitvijo drugih 2. oktobra stric našel zaposlitev, teden kasneje pa se je tudi teta za stalno zaposlila z zelo dobro plačo. In to še ni vse: 7. decembra je morala teta iz različnih razlogov na sodišče in vedela je, da se bo morala zagovarjati pred več ljudmi, ki so vsi nastopali proti njej. Zvečer me je poklicala vsa srečna, ker je imela občutek, da je vse šlo kar se da dobro, pa čeprav ni bilo še čisto vse rešeno: povedala mi je, da je dala v torbico podobico blaženega Josemaríe in je z njegovo pomočjo našla moč, da se je zagovarjala, tako da je, ko je odšla s sodišča, molila in bila zelo pomirjena.

Milano, Italija

DRUGI OTROK

Več kot eno leto si je moja prijateljica želela imeti drugega otroka. Bila je zelo zaskrbljena in je

Izmed prejetih pisem objavljamo pričevanja iz Evrope in Azije.

bila na tem, da gre k zdravniku, da preveri, ali je vse v redu. Čim sem zvedela za njeno željo, sem začela moliti k blaženemu Josemarí vsak dan, da bi uslišal njeno željo. Pred približno dvema tednoma me je vsa srečna poklicala, da bi mi sporočila veselo novico: potrdili so ji, da je noseča. Povedala sem ji, da sem zanjo prosila blaženega Josemarío in bila mi je hvalezna.

Singapur

KRST V SILI

Pred leti me je starejša gospa iz moje župnije

prosila, naj se v molitvi spomnim na njenega priletnega znanca, ki ni bil krščen. Zaskrbljena je bila zaradi njegovega vztrajanja pri tem, da se noče krstiti. Kasneje sem spoznal tistega gospoda: bil je diplomirani inženir, samski, zelo prizadeven pri delu, užival je precejšen ugled v svojem poklicu, ni pa se nikoli posvečal veri in ko se je upokojil, ni hotel več spreminjati svojih "prepričanj".

Od časa do časa sem ga obiskal. Dopolnil je devetdeset let, moči so mu pešale in nevarnost, da bi umrl nekrščen, je postajala vedno večja. Priporočil sem ga blaženemu Josemarí in prejšnji teden, na moje veliko začudenje, mi je ta go-

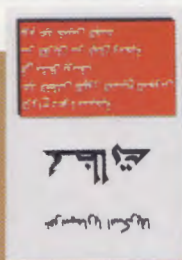
spod priznal, da sedaj verjame v Kristusa in v ideal, ki ga je oznanjal. Spet sem mu omenil krst in sprejel je mojo pobudo brez obotavljanja, kljub svoji preteklosti in družinskim navadam. Glede na njegovo starost in zdravstveno stanje sem mu predlagal krst v sili. Dogovorila sva se, da se bo dal krstiti čimprej: včeraj je prišel v župnišče v spremstvu gospe, ki je zanj molila toliko let in mu je bila za botro. Vsi, ki so bili s tem seznanjeni, govorijo o pravem čudežu in tudi jaz mislim, da je tako, in ga pripisujem blaženemu Josemarí, ki sem mu zaupal ta "primer".

Zurich, Švica

Zahvaljujemo se za številna pisma, ki jih prejemo in ki izpričujejo pobožnost, s katero se toliko ljudi po vsem svetu v molitvi obrača na Gospoda s posredovanjem blaženega Josemaríe.

V tem Informativnem listu imamo na voljo le omejen prostor, zato smo primorani objavljati le kratke odlomke iz nekaterih pisem, ki nas seznanjajo s pomembnimi dogodki, pa tudi z vsakdanjimi utrinki.

Na tem mestu – saj osebno tega ne bi bilo mogoče storiti – se želimo tudi zahvaliti za prispevke, ki nam jih mnogi pošiljajo kot pomoč k založniškim in distribucijskim stroškom tega Informativnega lista ter kot pomoč za apostolske iniciative, ki jih navdihuje ljubezen blaženega Josemaríe Escrivá do vseh duš.

Cammino, v arabščini

Alvaro del Portillo, intervista sul Fondatore dell'Opus Dei (Intervju o ustanovitelju Opus Dei), (naslovnica japonske izdaje)

Javier Echevarría, Memoria del Beato Josemaría (Spomini na blaženega Josemarío), Leonardo International, Milano 2001

Tra le braccia del Padre (V Očetovem objemu) – Antologija uredil Andrea Mardegan, Ed. i Rombi Marietti, Genova 2000

Giorgio Faro, Il lavoro nell'insegnamento del Beato Josemaría Escrivá (Delo v nauku blaženega Josemaríe Escrivá), Agrilavoro Edizioni, Roma 2000

Dela blaženega Josemaríe Escrivá, ki so bila objavljena v Italiji zadnjem času

Cammino - Oscar Mondadori, zbirka "Uomini e religioni", Milano 2000

Via Crucis - Ares, 4. izdaja, Milano 2001

Cammino, Solco, Forgia - Ares, 5. izdaja, Milano 2000

Amici di Dio (pridige) - Ares, 6. izdaja, Milano 1999

È Gesù che passa (pridige) - Ares, 6. izdaja., Milano 2000

Čudež naših dni

“Če si res svetnik, kot pravijo, ozdravi uho te svoje hčere”, je rekel doktor Nubla ...

Kdaj pa kdaj Bog razsvetli naša življenja z najbolj vsakdanjimi zgodbami o veri in ljubezni. Za Shirley Sangalang se je vse začelo nekega aprilskega jutra leta 1989, ko je po pomoti spustila nekaj kapljic parfuma v desno uho. Začutila je skelečo bolečino, vendar se je posušila z brisačo, šla v službo in kmalu vse pozabila. Po štirih dneh je spet začutila bolečino, ki je postala neznosna. Zdravnik, ki jo je pregledal, je rekel, da bo potreben kirurški poseg. “Ko mi je to povedal, je bil videti zaskrbljen, in zbala sem se,” je povedala Shirley, ki se je od nekdanj bala bolnišnic.

Poklicala je prijatelja zdravnika in ga prosila, naj jo napoti k drugemu specialistu otorinolaringologu. Prijatelj jo je napotil k Ericu Nubli, specialistu pri Makati Medical Center. Dr. Nubla ji je razložil, da

je parfum povzročil glivično infekcijo, ki je popolnoma poškodovala bobnič. “Infekcija se je zelo razširila in je bila zaskrbljujoča”, je rekel dr. Nubla. “Prihajala je k meni tedensko s hudimi bolečinami. Včasih je kričala od bolečine, ko sem ji izpiral uho. Posegati pa sem moral odločno, ker bi sicer infekcija lahko dosegla možgane.” Včasih Shirley ponoči ni mogla zaspati in je bila večkrat odsotna z dela. Imela je tudi vročino, ki jo je povzročala infekcija in slabše je slišala na desno uho. “Vsakič ko sem si očistila uho, je bil v

njem gnoj in vedno, kadar se je pojavila infekcija, nisem mogla spati.” Od leta 1992 se je stanje poslabšalo in videti je bilo, da ni druge rešitve, kot da se Shirley da operirati. Dr. Nubla ji je

Odlomek iz članka Rie Yap, objavljenega v časopisu "Philippine Daily Inquirer" - Manila, 11. 3. 2001

predpisal kapljice za uho in ji svetoval, naj ga izpira z vodo in kisom, stanje pa se je vedno bolj slabšalo. “Zavedala sem se, da se je zdravnik čutil nemočnega, ker sva poskusila štiri ali pet različnih vrst kapljic, toda brez kakršnega koli izboljšanja.”

Konec maja 1993, medtem ko ji je izpiral uho, je dr. Nubla vprašal Shirley, ali se priporoča blaženemu Josemarí Escrivá. Shirley je odgovorila, da je k njemu molila, toda ne zaradi ušesa. Zdravnik pa ji je odvrnil: “Zakaj ga ne prosite, da vam ozdravi uho?”. Shirley je rekla: “To bom storila, če boste tudi vi molili zame.” Nakar je dr. Nubla “izzval” blaženega Josemarí z besedami: “Če si res svetnik, kot pravijo, ozdravi uho te svoje hčere.” Nato pa je rekel Shirley, naj se vrne naslednji teden.

OZDRAVLJENJE

Shirley se je vrnila šele tri tedne kasneje. Ko je prišla, je dr. Nubla začudeno ugotovil, da se dobro počuti in nima več nobenih bolečin. Po pregledu ušesa je spet začudeno ugotovil, da ni bilo videti niti sledu prejšnje bolezni.

Napisal je, da “se je bobnič popolnoma pozdravil in da ni videti nobene sledi totalne perforacije ali bolezni”.

V svojem pričevanju dr. Nubla pripoveduje: “Počutil sem se ponizanega in nek notranji glas mi je govoril, da je posredovanje blaženega Josemarí ne le pripomoglo k temu, da je Shirley ozdravela, ampak je tudi osvojilo moje srce.”

Shirley je ozdravela junija leta 1993. Od takrat je minilo več kot sedem let in infekcija v ušesu se ni nikoli več pojavila. Sama pa trdi, da na desno uho sliši bolje kot na levo.

RABIN KREIMAN

Angelo Kreiman Brill, Veliki rabin v Čilu od leta 1970 do 1990, je zdaj član Upravnega odbora Mednarodne judovsko-krščanske bratovščine in podpredsednik Svetovnega sveta sinagog.

V etičnem traktatu Talmud, Pirke Avot, rabin Simon Pravični pravi: "Svet sloni na treh stebrih: Tora (Zakon, Luč, Božja beseda, Pentatev); Avoda (delo, služba božja, služenje) in izvrševanje dobrih del."

Tudi blaženi Josemaría Escrivá v Brazdi, št. 497, vzporeja delo z molitvijo, ko pravi: "Delajmo in delajmo dobro, ne da bi pozabili, da je naše najboljšo sredstvo molitev. Zato neprestano ponavljam, da moramo biti kontemplativne duše sredi sveta, ki poskušajo spreminjati svoje delo v molitev." Očitno je torej, da je clovek povezan z Bogom v Stvarjenju in nadaljuje Njegovo delo v svoji vsakdanji zaposlitvi.

Prispevek na Simpoziju "Pred stoletnico rojstva blaženega Josemarí Escrivá", Buenos Aires, 28. 6. 2001

PHILIPPINE DAILY INQUIRER

Sunday LIFESTYLE

SUNDAY, MARCH 11, 2001